

การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กัลยา วงศ์สวัสดิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 36 คนที่ได้โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่นักเรียนต้องการ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นใช้ชื่อเรียกว่า “IPCAR Model” มีองค์ประกอบของรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นนำ (I : Introduction) 2) ขั้นดึงความคิด (P : Pulling ideas) 3) ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (C : Change in thinking) 4) ขั้นนำความคิดไปใช้ (A : Apply) และ 5) ขั้น

* ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์

ทบทวน (R : Review) ผลจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ด้านภาษาไทย ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการให้พัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เพราะมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับกิจกรรมกลุ่มและการทำแบบฝึกหัด บทเรียนมีภาพสีสันสดใส มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายไม่น่าเบื่อพร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (Individual Tryout) เท่ากับ 78.89/76.67 ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) เท่ากับ 80.93/78.33 และค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 จากการทดลองภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 82.44/80.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คนได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.38/83.64 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.

5. ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

Abstract

Objective of this research is 1) to study the basics of teaching model development using cooperative learning principles with self-knowledge generation to develop writing for communication abilities. Grade 5 2) to develop a teaching style using collaborative learning principles with self-knowledge generation to develop writing competence for communication. Grade 5 to be effective in accordance with the 80/80 criteria 3) to experiment with a teaching model using collaborative learning

principles and self-knowledge generation to develop writing for communication abilities. Grade 5 and 4) to assess teaching styles using collaborative learning principles in conjunction with self-building knowledge to develop writing competence for communication. Grade 5 The sample used in this research was Grade 5/2 students, Semester 2, Academic Year 2018, Wat Maheyong Municipality School. Under the supervision of Nakhon Si Thammarat Municipality, 1 classroom, a total of 36 students who were obtained by simple random sampling (Simple Random Sampling) by using the classroom as a random unit. The statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The research results were found that

1. The results of the study of fundamental information in teaching style development using cooperative learning principles with self-knowledge creation to develop writing competence for communication. In the fifth grade of the students looking for, it is found that most students would like to use a teaching model using cooperative learning principles in conjunction with self-building of knowledge to develop writing skills for communication. Grade 5

2. Development of a teaching model that the researcher synthesized using the name "IPCAR Model" has elements of a teaching model using collaborative learning principles with self-knowledge building to develop writing abilities. For communication Grade 5 at Wat Maheyong Municipality School, 5 steps: 1) Leading (I: Introduction) 2) Thinking (P: Pulling ideas) 3) Change in thinking (C: Change in thinking) 4) The idea to apply (A: Apply) and 5) the review phase (R: Review). The results of the review of 5 experts in Thai language. Teaching model using cooperative learning principles with self-knowledge generation to develop writing for communication abilities. 5th grade learners can learn happily Because there is self-learning Along with group activities and doing exercises The lessons have colorful pictures. There are a variety of learning activities that are not boring and students can take action. The results of the development of teaching models using cooperative learning principles and self-knowledge generation to develop writing competence for communication. Grade 5: Individual Tryout efficiency was 78.89 / 76.67, Small Group

Tryout E1 / E2 efficiency was 80.93 / 78.33, and E1 / E2 efficiency factor from field trials. Is equal to 82.44 / 80.33 which satisfies the established 80/80 criteria.

3. The results of the experiment used a teaching model using collaborative learning principles and self-knowledge creation to develop writing for communication abilities. Grade 5 with a sample of 36 students, the efficiency value E1 / E2 was 85.38 / 83.64 and the students' learning achievement before and after learning by using a teaching model using cooperative learning principles with Build your own body of knowledge to develop writing skills for communication. Grade 5 scores after school scores higher than the pre-school scores. Therefore, it can be concluded that the students' academic achievement was significantly higher than before studying at the .05 level.

4. The results of the evaluation of the teaching style by using collaborative learning principles and self-knowledge building to develop writing for communication skills. Grade 5 found that the students were satisfied with the teaching style, using cooperative learning principles and self-knowledge building to develop writing skills for communication. Grade 5 is at a high level.

บทนำ

ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงร่วมประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 (2542 : 5) ความตอนหนึ่งว่า “ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองจึงต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะต้องสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับเยาวชนไทย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรทุกระดับชั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 (2542 : 1) กล่าวถึงในมาตรา 7 เรื่องความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษามรดกประเพณีอันดีงามและของประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อัน

เป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (2552 : 1) ว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้ แร่สภการณจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการ คิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ เป็น สมบัติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ ที่สำคัญยังแสดงถึงความรุ่งเรืองของชาติไทยในอดีตที่สา มารถดำรงความเป็นเอกลักษณ์ที่ยาวนาน และภาษาไทยนั่นเอง คือเครื่องมือสำคัญในการธำรง เอกลักษณ์ แห่งความเป็นชาติไทยมาจวบจนปัจจุบัน

ภาษาไทยจึงนับว่ามีความสำคัญยิ่ง นักปราชญ์ นักวิสมัยก่อนจึงได้สร้างสรรค์อักษรไทย และได้ผสมผสานกันกับภาษาไทย โดยให้ความไพเราะและเกิดการวิจิตรทางภาษานั้นก็คือ การแต่ง คำประพันธ์ การสอนภาษาไทยแต่โบราณ เมื่อผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาหลักวิชา หลักการผสมคำแล้ว ครูผู้สอนนิยมผูกถ้อยคำให้นักเรียนจดจำเป็นเรื่องราวซึ่งมีการใช้ถ้อยคำสัมผัส คล้องจอง จดจำได้ง่าย จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจแจ่มแจ้งและลีลาความคล้องจองและเข้าใจเนื้อความไปด้วย ทำให้การอ่านนั้นมีความหมายมากขึ้น ซึ่งในสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551 : 50) มาตรฐาน ท.4.1 ผู้เรียนจะต้องเข้าใจ ธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตามตัวชี้วัดที่ 6 การแต่งบทร้อยกรองสาระการเรียนรู้ การแต่งกาพย์ยานี 11 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนจะต้องแต่งบทร้อยกรองกาพย์ยานี 11 ได้ ดังนั้นครูภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญที่จะต้องถ่ายทอดความรู้เรื่องการแต่งกาพย์ยานี 11 ให้ นักเรียนมีความรักในวรรณศิลป์เพิ่มขึ้น และชอบที่จะเรียนวิชาภาษาไทย รักวิชาภาษาไทย

ทักษะการเขียนเป็นทักษะด้านภาษาและการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะ ด้านการคิด และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาเรียนรู้ รวมทั้งการปฏิบัติงานในแทบทุกสาขา ผู้ที่ สามารถเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบและสื่อสารด้วยการเขียนเพื่อเสนอความคิด ความรู้ ทักษะ ทักษะ หรือค่านิยมของตนเองต่อสาธารณชนได้อย่างชัดเจน ย่อมถือว่าเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการ สื่อสารอยู่ในระดับสูง อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และหารปฏิบัติงานใน

วิชาชีพต่าง ๆ การพัฒนาผู้เรียนในสถาบันการศึกษาทุกระดับ จึงมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนากระบวนการคิด การถ่ายทอดความรู้ หรือข้อค้นพบ ตลอดจนขยายประสบการณ์ความคิดด้านวิชาการของตนให้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น

แม้ว่าทักษะการเขียนจะเป็นทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญ แต่ในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เกิดขึ้นในผู้เรียนกลับค่อนข้างดำเนินการได้ยาก เนื่องจากทักษะนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางความคิด หรือกระบวนการทางปัญญา ซึ่งซับซ้อนและสัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2550 : 93) ได้กล่าวถึงความยากลำบากในการพัฒนาทักษะหรือความสามารถในการเขียนของผู้เรียน สรุปได้ว่า ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งหมดนั้น ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน และพัฒนาได้ยากที่สุด ด้วยเพราะการเขียนนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่จำเป็นซึ่งจะต้องมีความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ สัมผัสไว้เป็นจำนวนมาก ความรู้และความคิดเหล่านี้ย่อมได้มาจากวิธีการแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การฟัง การศึกษาค้นคว้า การวิจัย แล้วจึงกลั่นกรองความคิดที่เกิดขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถสื่อความหมายให้เป็นที่ประจักษ์ได้

ดังที่กล่าวข้างต้นการเขียนจึงมีได้เป็นแต่เพียงกระบวนการสื่อสารความคิด ความรู้สึก หรือมุมมองอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้เขียน ผ่านการเรียบเรียงเป็นข้อความที่ถูกต้องตามหลักการหรือโครงสร้างของภาษา หรือตามรูปแบบที่กำหนดเท่านั้น ในทางกลับกันการเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีความละเอียด อันเนื่องมาจากการได้สะท้อนไตร่ตรองความคิดที่ได้เขียนไปอยู่เสมอ ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความคิดที่มีลักษณะที่ยืดหยุ่น สร้างสรรค์ และสามารถใช้แก้ปัญหาได้อีกด้วย มีการศึกษาพบว่า ความสามารถในการคิดที่ได้รับการพัฒนาอย่างมากระหว่างกระบวนการเขียน ก็คือ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เนื่องจากผู้เขียนต้องตรวจสอบความคิดในข้อความที่ตนเองได้เขียนขึ้น โดยใช้วิจารณญาณหรือปัญญาอันรู้ได้ด้วยเหตุและผลมาพิจารณา ทั้งนี้ก็ด้วยมุ่งหวังว่า ความคิดที่ได้สื่อสารออกไปนั้นจะกระจ่างชัดมากที่สุด และผู้อ่านสามารถเข้าใจได้โดยง่าย

การจัดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้เลือกรเรียนตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้ และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่รวมทั้งปลูกฝังความมีคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะต่าง ๆ จากการเรียนมีหลายวิธี เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนทักษะปฏิบัติ การสอนอภิปราย การสอนสัมมนา และการสอนโดยให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553 : 114 – 118) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้

ความคิด และการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา สร้างสังคมที่มี การร่วมมือ การให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้เกิดจากการให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนอย่างเต็มตัว (บุปผาชาติ ทักษิกรณ์, 2552 : 12)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งช่วยให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการบันทึกความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการสร้าง ความรู้ใหม่ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้อีกวิธีหนึ่ง โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการ เรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึง เป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

จากนโยบายสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราชสนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอน ผลิตสื่อนวัตกรรม เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด เพื่อเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา ในการศึกษา การค้นคว้าหาความรู้ในการ เรียน และในชีวิตประจำวัน นวัตกรรมดังกล่าวอันได้แก่ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือส่งเสริมการอ่าน แบบฝึกหัด รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย นวัตกรรมดังกล่าวล้วนแล้วแต่เน้นส่งเสริม ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ทั้งสิ้น นอกจากนี้จากผลการสอบปลายปี ปี การศึกษา 2559 ของโรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้คะแนนร้อยละ 75.34 จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มนี้ค่อนข้างต่ำ (ประกาศผลสอบปลายปี ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ สังกัด เทศบาลนครนครศรีธรรมราช)

ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบหนึ่ง โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์และเกิด ความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งเน้นที่กระบวนการและการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ที่ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ขึ้นมาเอง ผ่านการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีม (teamwork) โดยผู้สอนจะต้อง พยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบ ความรู้ สรุปลงเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักสำคัญ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2557 : 78) สามารถ ศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงแหล่งข้อมูลภายนอกเพื่อ ร่วมกันสร้างชิ้นงานหรือนำเสนอผลงาน เพื่อศึกษาร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การ วิจารณ์ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นและการยอมรับ

ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน (โสภภาพรรณ ชื่นทองคำ, 2550 : 33) อีกทั้งแนวคิดของทฤษฎีตามทฤษฎี การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism) มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (learning by doing) เพื่อให้ได้ชิ้นงาน โครงงาน ผลงานตามความสนใจของผู้เรียน โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อ การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ ได้รับและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา (อุทิศ บำรุงชีพ, 2551 : 43)

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ซึ่งเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการศึกษาผลจากบทเรียนและ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมและ ก้าวทันต่อความเจริญก้าวหน้าในยุคของโลกที่ไร้พรมแดน และยังเป็นการเพิ่มทักษะและ ความสามารถในการเรียนรู้ สามารถนำสื่อมาบูรณาการในการเรียนรู้ จึงเป็นแนวทางในการพัฒนา พื้นฐานทางด้าน การเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อประเมินรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 234 คน ซึ่งมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราชจำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 36 คนที่ได้โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลจากสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา สรุปสาระสำคัญแจกแจงความถี่ของผู้ตอบแต่ละรายการ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่นักเรียนต้องการ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นใช้ชื่อเรียกว่า “IPCAR Model” มีองค์ประกอบของรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นนำ (I : Introduction) 2) ขั้นดึงความคิด (P : Pulling ideas) 3) ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด (C : Change in thinking) 4) ขั้นนำความคิดไปใช้ (A : Apply) และ 5) ขั้นทบทวน (R : Review) ผลจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ด้านภาษาไทย ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องการให้พัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างมีความสุข เพราะมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับกิจกรรมกลุ่มและการทำแบบฝึกหัด บทเรียนมีภาพสีสันสดใส มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายไม่น่าเบื่อพร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (Individual Tryout) เท่ากับ 78.89/76.67 ค่าประสิทธิภาพ

E_1 / E_2 แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) เท่ากับ 80.93/78.33 และค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 จากการทดลองภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 82.44/80.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คนได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.38/83.64 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่นักเรียนต้องการ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะนักเรียนได้เล่นปนเรียน บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาด้วยตัวเองและผู้สอนเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีหลากหลายไม่น่าเบื่อ รูปภาพสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อเรื่อง และมีสีสันสดใสเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองเป็นการท้าทายความสามารถของนักเรียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ซึ่งได้กล่าวถึงหลักการของการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ไว้ว่า (1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล (2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ (3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความ

ต้องการของท้องถิ่น (4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้ (5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (6) เป็นหลักสูตรการศึกษา สำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบ โอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ (2551) กล่าวว่าแหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะลักษณะการคิดที่เน้นผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ฝึกให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น เรียนรู้จากแหล่งและวิทยาการประเภทต่าง ๆ ซึ่งแหล่งเรียนรู้เหล่านั้นจะมีทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา

จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา มีดังต่อไปนี้ ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกัน คือการสอนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้สื่อที่หลากหลายได้แก่ การศึกษาค้นคว้า ใบงาน การทำกิจกรรมกลุ่มย่อย นักเรียนได้ฝึกทักษะ การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยและการทำใบงาน นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่รู้ตัว เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทายกับคำถามต่าง ๆ นักเรียนเกิดความสามัคคี มีความเสียสละ รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ให้เลือกเนื้อหาที่มีปัญหาในการเรียนรู้มาจัดใช้กับรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ปัญหาแล้วพบว่าเรื่องที่เหมาะสมกับรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะการคิด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวม พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันคือการนำเสนอเนื้อหาเป็นระบบตามลำดับขั้น มีการเสริมแรง กิจกรรมการเรียนการสอน สามารถใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกัน คือการให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันทั้งรายบุคคลและ เป็นกลุ่ม การ

เสริมแรงทางบวกจะทำให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองเร็วกว่าปกติ ด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันคือ รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านการประเมินผล พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรมีการประเมินผลหลายรูปแบบ คือ การใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจ เป็นต้น

2. ผลการพัฒนาแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบรายบุคคล (Individual Tryout) เท่ากับ 78.89/76.67 ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) เท่ากับ 80.93/78.33 และจากการทดลองภาคสนาม ประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 82.44/80.33 รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้ผ่านการตรวจ และการให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะจากคณะผู้เชี่ยวชาญอีกทั้งได้ผ่านการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมและ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ อย่างเป็นระบบ ทั้งการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการเรียนรู้ จนเข้าใจ จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแผนการเรียนรู้เรียนไปทดลองใช้ (try-out) และนำ ข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขอีกเพื่อให้ได้คุณภาพก่อนจะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง ทำให้ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้ คือ การวางแผน วิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ที่ดี ผสมผสานความรู้ และหลักจิตวิทยาการศึกษา

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 36 คนได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 85.38/83.64 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยัง

พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนและตั้งใจฝึกฝนมากขึ้น มีความสนุกสนานในการเรียนและอยากที่จะเรียนในเนื้อหาต่อ ๆ ไป

4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายการเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างต่อเนื่องและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดผลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนา

รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 แบบทดสอบย่อยหลังเรียนควรมีหลายรูปแบบ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2.2 ควรนำภาพหรือกราฟิกที่สวยงามมาใช้และสามารถสื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

3. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

3.1 ครูผู้สอนควรนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2 ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มครูผู้สอนควรคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ช่วยเหลือและร่วมปรึกษากัน และคอยสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอย่างทั่วถึง

3.3 ครูควรแจ้งผลการทำกิจกรรม หรือการทดสอบให้นักเรียนทราบทันที เพื่อให้ นักเรียนทราบผลงานของตนเองและของกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเรื่องอื่น หรือในระดับชั้นอื่น ๆ

4.2 ควรนำรูปแบบการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พัฒนาเป็นสื่อการสอนออนไลน์เพื่อให้นักเรียนจะได้มีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คู่มือการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.

_____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.

_____. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ:บริษัทพริกหวานกราฟฟิค, 2553.

กิติมา ปรีดีติติก. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์, 2551.

จุฑามาศ ชัยสงคราม. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้านการคิดวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.

ทองหล่อ นาคหอม. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550.

- ทิศนา แคมมณี. 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ปภาวดี ดุยจินดา. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2553.
- ประทีนทิพย์ พรไชยยา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องวัสดุและสมบัติของวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- วาสนา ไชยขำ. ผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2552.
- สำราญ บุญธรรม. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการแก้ปัญหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT). วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- สุพล วังสินธุ์. “การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ”, วารสารวิชาการ. 3(4) : 9-13 ; เมษายน, 2553.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. “การเรียนการสอนแบบร่วมมือ,” วิทยจารย์. 8(6) : 4 – 8 ; กุมภาพันธ์, 2552.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2553.
- อรพรรณ ไชยสิงห์. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลง โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model). วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

